nu !" — „Als je 't met de jongens alleen af kunt op kantoor, Dirk" — hij sprak heel ernstig toen de kinderen weg waren — „zal ik thuis blijven en Lize wat rust laten nemen vanmorgen ; het arme kind is den geheelen nacht opgeweest."

„Koppen is hier weer geweest met die anthracietrekening, Louis," zei zijn broer op scherpen toon, bij wijze van antwoord. „Wat denk je daaromtrent te doen ?"

Papa's gezicht betrok even, maar spoedig herstelde hij zich. „Ik heb Koppen gezegd dat ik bij de eerste gelegenheid aan hem zou denken —"

„Hij is er al driemaal om geweest."

„Ik zal er vandaag naar toe gaan," zei papa, zijn kopje wegschuivende en opstaande. „Ik kan het nu onmogelijk betalen — terwijl Japie van allerlei noodig heeft. Als 't niet om de ziekte van het arme ventje was had ik alles wel kunnen schikken. Ik moest verleden week nog een rolstoel —"

„Ik wist niet dat die al betaald was," zei Lansdorp.

DE KROONPRINS VOOR VERDUN.

De kroonprins (in het midden der deuropening) en Prins August Wilhelm van Duitschland op het punt vanuit hun kwartier naar het front te vertrekken.

Papa keek ontstemd, maar zijn onverstoorbare opgewektheid overwon.

„Niemand kan begrijpen hoe die dingen oploopen," zei hij. „Voor jou is het heel iets anders, Dirk ; jij hebt alleen jezelf om voor te zorgen ; maar ik kan je zeggen dat 't iets anders is als er vijf zijn. En nu komt de ziekte van den kleinen jongen er nog bij, behalve de meisjes en Lize ; en ik wil niet dat mijn familie iets ontberen zal dat ik ze geven kan."

Dirk opende zijn lippen en sloot ze weer. Hij volgde met zijn oogen het slanke figuur van zijn broer terwijl die de kamer doorliep. „Ik denk wel dat je me van morgen op kantoor kunt missen," zei papa zich bij de deur omkeerende.

„Natuurlijk," zeiLansdorp koeltjes.

Hij zat nog met zijn ellebogen op de tafel geleund, de broodkruimels in vierkante hokjes leggende, toen zijn schoonzuster terugkwam en de tafel begon af te ruimen. De Lansdorps hielden maar één meid. — „Maak je niet onaangenaam over die kolenrekening, Lize," zei Lansdorp plotseling. „Ik zal het vanmorgen in orde maken."

Mevrouw Lansdorp's magere wangen kleurden donkerrood. „Het was niet de anthraciet — dezen keer," zei ze.

„Wat was 't dan ?"

„De rekening van den kruidenier."

Mevrouw Lansdorp zette de karaf die ze juist in de hand had, neer en greep zich vast aan 't tafellaken. „Hij weigert verder bestellingen aan te nemen totdat de rekening betaald is ; en de dokter staat erop dat Japie veel versterkends krijgt."

„Hoeveel is het ?"

„Ruim negentig gulden."

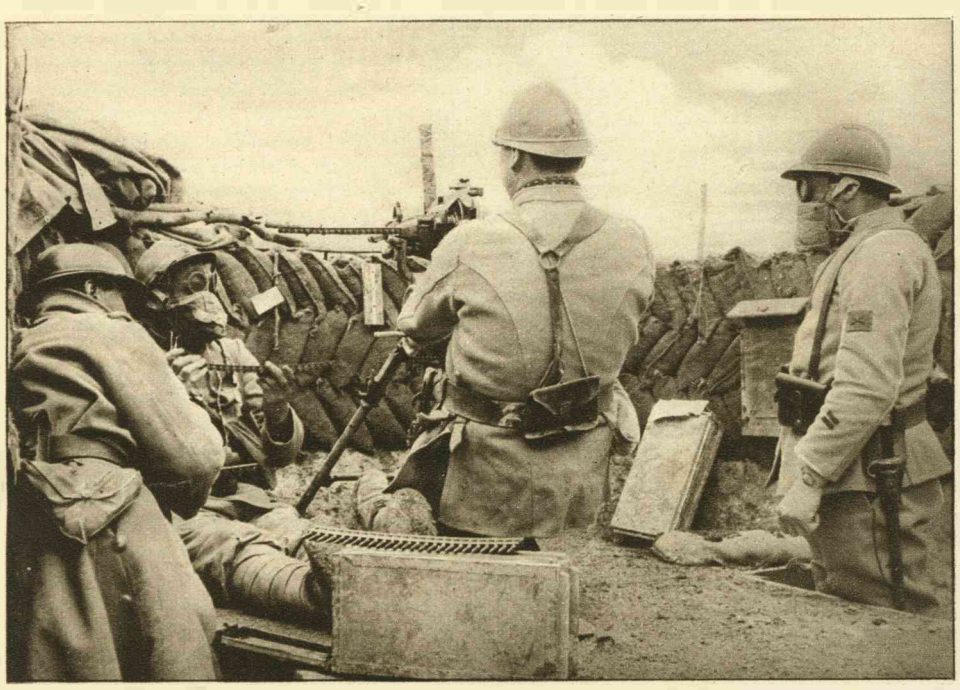
„Heeft Louis dan verleden maand ook niet betaald ?"

„Natuurlijk niet."

Dit op zoo'n toon dat haar zwager haar aankeek.

„Ga zitten, Lize, je bent doodmoe."

Zelf stond hij op en liep snel de kamer op en neer, telkens

VAN DE FRANSCHE STRIJDLINIE BIJ VERDUN.

Links: Fransche infanteristen, voorzien van maskers tegen de verstikkende gassen, in afwachting van een stormaanval der Duitschers. *Rechts:* Het uitdeelen van de soep aan de veldkeukens in de tweede verdedigingslinie der Franschen.

HET ENGELSCHE VOLK EN DE VREDE.

Tijdens een vredes-meeting in Trafalgar Square werden een spreekster en spreker, die vóór den Vrede spraken, door het publiek naar beneden gehaald, waarna de politie ze tegen de wraak der ontstemde toehoorders moest beschermen.

kijkende naar de vrouw die naar den zonneschijn zat te staren, met brandende, droge oogen ! In dit licht was ieder van de lijnen scherp zichtbaar. Lansdorp uitte zacht een verwensching terwijl hij keek.

„Maak je niet bezorgd ik zal beide rekeningen in orde brengen."

't Was zoo smartelijk de aanblik van die vrouw, op wier gezicht de zorg en het verdriet diepe groeven geploegd hadden. Het kostte hem moeite om niet in harde woorden over zijn broer te vervallen.

„Denk je dat dit 't voor mij gemakkelijker maakt ?" zei de vrouw scherp en plotseling kreeg ze tranen in de oogen.

„In 's Hemelsnaam Lize, doe dat niet ; denk om het kind," zei Lansdorp. — „En wat mij betreft — waarom zou je dat hinderen ?

Als ik morgen kwam te sterven zou het weinige dat ik heb voor jou en de kinderen zijn ; daar heb ik tenminste voor gezorgd.

En de zaken heb ik gelukkig zóó geregeld — dat ik 't voor onder gang behouden kan."